

Esbo Sångkör

Plocka vill jag
skogsviol

Vindängen

onsdag 7.5.2025

klockan 17:30

Körsång och allsång
i restaurangen

dir. Barbro Smeds, piano Mauriz Brunell

LÄNGTAN TILL LANDET

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ner och dö.

Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.

::: Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda, azurskiftande.
Ligga ängarne i dagens lågor
och i lunden dansa källorne. :::

Ja, jag kommer! Hälsen, glada vindar
ut till landet, ut till fåglarne
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg, jag vill dem återse.

::: Se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö.
Trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö. :::

BLÅSIPPOR

Blåsippan ute i backarna står, niger och säger att nu är det vår!

Barnen de plocka små sipporna glatt,
rusa sen hem under rop och skratt.

“Mor, nu är våren kommen, mor!

Nu får vi gå utan strumpor och skor.

Blåsippor ute i backarna stå, ha varken skor eller strumpor på.”

Mor i stugan, hon säger så: “Blåsippor aldrig snuva få.

Än få ni gå med strumpor och skor, än är det vinter kvar”, säger mor.

ALLA FÅGLAR KOMMIT RE'N

Alla fåglar kommit re'n, vårens glada gäster.

Vilken fröjd i solens sken, vilka sångarfester!

Lärkan drillar högt i sky, våren är ju evigt ny.

Jordens högtid börjar gry, sprider fröjd åt alla.

Trast och fink och siskor små sjunga glatt ur snåren.

Göken räknar i sin vrå dagarna och åren.

Skogen står så grön och ljus, gungar lätt i sunnansus.

Duvan i sitt gröna hus fröjdar sig åt våren.

EN GÅNG JAG SEGLAR I HAMN

Liten blir stor drömmer och tror, kommer du snart till mej?

Rosende kind kommer en vind, för den mej hem till dej.

En gång jag seglar i hamn, en gång är du i min famn,
en gång berättas, min vän, sagan om dem som kommer igen.

En gång i drömmarnas land, vandrar vi två hand i hand,
en gång, min älskling, kommer jag hem till dej.

Blågröna svall, tång och korall, lurar inunder mej.

Men ovanför, stjärnorna hör, sången jag skrev till dej:

En gång jag seglar i hamn ...

VEM KAN SEGLA

Vem kan segla förutan vind, vem kan ro utan åror?

Vem kan skiljas från vännen sin utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind, jag kan ro utan åror!

Men ej skiljas från vännen min utan att fälla tårar.

SPEGLING

Havet ligger solblankt och speglar morgonrymden,
mitt i spegeln står jag på en klippas röda block.

::: Mil på mil av stillhet. Blott någonstans från vidden
kluckar som en klocka ett ensligt fågellock. :::

Morgon, hur omätlig du breder mot mig famnen,
badar mina tankar i ditt blåa reningsdop!

::: Jag vill simma ut i de vita sommarmolnen
som tindra där himlen och havet flyta hop. :::

Klövna vågen viskar och porlar i mitt öra,
djupet andas rusande svalka mot min hud.

::: Ser jag mig tillbaka – ett glittersläp av bubblor
brinner över spegeln och brister utan ljud. :::

Fråga icke rymden hur länge skenet varar,
fråga icke vågen vad djupets gud befallt!

::: Simma, simma ut i de vita sommarmolnen!

Allting är en spegling, och speglingen är allt. :::

JAG TROR PÅ SOMMAREN

Kortast och blekast vintersol finns en decemberdag,
kallad för Tomas tvivlaren för att hans tro var svag.
Man skulle aldrig någonsin trott på en sol, en vår.
Ändå förvandlas vintern till sommar vartenda år.

Jag tror, jag tror på sommaren. Jag tror, jag tror på sol igen.
Jag pyntar mig i blå kravatt och hälsar dig med blommig hatt.
Jag tror på dröm om sommarhus med täppa och med lindars sus.
En speleman med sin fiol och luften fylld av kaprifol.

Midsommarafton natten lång, kärlek och dans och sång.
Solen som plötsligt börjat gå upp och ner på en gång.
Pojken med flickans hand i sin viskar och får till svar
löften han gått och hoppats på under det år som var.

Jag tror, jag tror på sommaren ...

EN SOMMARDAG I KANGASALA

Jag gungar i högsta grenen av Harjulas högsta ås;
vitt skina de blåa vatten så långt de av ögat nås.

Av Längelmänvesis fjärdar där skimrar ett silverband,
:: och Roines älskliga vågor i fjärran kyssa dess strand. ::

Och blå som en äsklings öga och klar som ett barndomshem
den gungande Vesijärvi sig stilla smyger till dem.
Och hundrade öar simma allt uti dess vida famn,
:: naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn. ::

Du helige himlens Herre, hör lilla fågelens bön:
Ack, hur är din jord så ljuvlig! Ack, hur är din himmel så skön!
O låt våra sjöar stråla klart uti vår kärleks brand!
:: O Herre, lär oss att älska, o lär oss älska vårt land! ::

*LÄNGTAN TILL LANDET
BLÅSIPPOR
ALLA FÅGLAR KOMMIT RE'N*

Ser du stjärnan i det blå

N. Washington, S.S. Wilson
L. Harline

Uti vår hage

Folkvisa / arr: H. Alfvén

Kristallen den fina

Folkvisa / arr: D. Wikander

Plocka vill jag skogsviol

A. Slotte
folkmelodi / arr: J. Hellberg

*EN GÅNG JAG SEGLAR I HAMN
VEM KAN SEGLA
SPEGLING*

Havet låter på ett särskilt sätt

B. Lindgren / B. Hansson

Så skimrande var aldrig havet

E. Taube / arr: J. Hellberg

Satumaa

U. Mononen
arr: M. Björklund

*JAG TROR PÅ SOMMAREN
EN SOMMARDAG I KANGASALA*

Minun kultani

Trad. / arr: T. Salakka

Säkkjärven-polka

H. Erneclou / S. Gustafson

Aftonens sång

R. Wingren, O. Jakobsson
arr: S. Nygård